

180

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 kwietnia 1962 r.

w sprawie przyznania niektórych ulg w świadczeniach na fundusz gromadzki.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydium gromadzkich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli, miast i dzielnic, na których terenie został wprowadzony obowiązek wpłat na fundusz gromadzki na niektóre cele miejscowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe (Dz. U. Nr 17, poz. 73), mogą udzielać członkom czynnym ochotniczych straży pożarnych oraz osobom fizycznym dostarczającym stale środki transportowe do pożarów i ćwiczeń ulg w świadczeniach na fundusz gromadzki na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1, mogą uzyskać ulgi we wpłatach na fundusz gromadzki najwyżej do wysokości równowartości pieniężnej tych świadczeń, obliczanej według zamienników stosowanych do pracy wykwalifikowanej bądź według równowartości świadczenia podwojony, które ustala prezydium rady narodowej. Łączna suma ulg ze wszystkich tytułów nie może przekraczać 15% globalnej wysokości funduszu gromadzkiego.

2. Prace i świadczenia na rzecz ochrony przeciwpożarowej oblicza się w dniówkach, przyjmując za dniówkę 8 godzin pracy lub świadczenia podwojony.

§ 3. Ulgi w świadczeniach na fundusz gromadzki można przyznawać osobom, o których mowa w § 1, za prace uciążliwe lub mające charakter świadczeń rzeczowych na rzecz ochrony przeciwpożarowej, w szczególności za:

- 1) przeprowadzanie kontroli przeciwpożarowych,
- 2) udział w akcjach ratowniczych w czasie pożaru i innych klęsk żywiołowych oraz katastrof,
- 3) udział w szkoleniu pożarniczym (kursy, zawody, ćwiczenia), jeżeli szkolenie wymaga od uczestników oderwania się od własnych zajęć,
- 4) dostarczanie środków przewozowych do pożarów i do ćwiczeń straży pożarnych.

§ 4. 1. Ulgi, o których mowa w § 1, mogą być udzielane:

- 1) członkom czynnych ochotniczych straży pożarnych nie zatrudnionym w zakładach pracy — za czynności wymienione w § 3 pkt 1—4,
- 2) innym osobom stale dostarczającym środki przewozowe do pożarów i ćwiczeń straży pożarnych.

2. Członkom czynnym ochotniczych straży pożarnych zatrudnionym w zakładach pracy mogą być przyznawane ulgi za czynności wymienione w § 3 pkt 1 — 3, jeżeli czynności te wykonują poza normalnymi godzinami pracy w zakładzie, a za dostarczenie środków przewozowych — jak innym osobom.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do członków ochotniczych straży pożarnych w zakładach pracy w przypadku, gdy czynności wymienione w § 3 wykonują na rzecz ochrony przeciwpożarowej poza obrębem macierzystego zakładu pracy.

§ 5. Dniówki prac i świadczeń na rzecz ochrony przeciwpożarowej oblicza się następująco:

- 1) przy pracach kontrolnych dniówki oblicza się według ilości przepracowanych godzin, z tym jednak, że na pełną dniówkę przypada skontrolowanie co najmniej 15 zagród wiejskich lub 15 budynków w miastach,
- 2) w akcji ratowniczej czas liczy się od chwili wyjazdu do pożaru do chwili powrotu do straźnicy oraz dodatkowo dolicza się 2 godziny na doprowadzenie do porządku sprzętu pożarniczego; dla członków straży przybywających do pożaru oddzielnie (pojedynczo) czas udziału w akcji liczy się od chwili przybycia na miejsce akcji,
- 3) za udział w szkoleniu pożarniczym liczy się dniówkę za każdy dzień pobytu uczestnika na szkoleniu, poczynając od chwili wyjazdu na szkolenie do chwili powrotu do miejsca zamieszkania,
- 4) przy dostarczaniu środków przewozowych czas świadczenia liczy się od chwili dostarczenia tych środków w stanie zdatnym do użycia na miejsce wskazane do chwili zwolnienia ich przez kierownika akcji.

§ 6. 1. Zarządy ochotniczych straży pożarnych i przewodniczący zespołów kontrolnych są obowiązani przedstawiać prezdydiom rad narodowych okresowe imienne wykazy

